

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: U

Druga strona postępowania: Stadt Karlsruhe

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 ⁽¹⁾ sposób wystawiania zawierających dane osobowe i czytelnych maszynowo stron paszportów wystawianych przez państwa członkowskie musi odpowiadać wszystkim obowiązkowym specyfikacjom określonym w części 1 (czytelne maszynowo paszporty) dokumentu nr 9303 ICAO ⁽²⁾?
- 2) Jeżeli zgodnie z prawem państwa członkowskiego regulującym nazwiska nazwisko osoby składa się z jej imion i nazwiska, to czy — zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 w związku z uregulowaniami zawartymi w pkt 8.6 sekcji IV części 1 (czytelne maszynowo paszporty) dokumentu nr 9303 ICAO — to państwo członkowskie jest uprawnione do wpisania w polu 6 zawierającej dane osobowe i czytelnej maszynowo strony paszportu również nazwiska rodowego, jako pierwszorzędno czynnika służącego identyfikacji?
- 3) Jeżeli zgodnie z prawem państwa członkowskiego regulującym nazwiska nazwisko osoby składa się z jej imion i nazwiska, to czy — zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 w związku z uregulowaniami zawartymi w pkt 8.6 sekcji IV części 1 (czytelne maszynowo paszporty) dokumentu nr 9303 ICAO — to państwo członkowskie jest uprawnione do wpisania w polu 7 zawierającej dane osobowe i czytelnej maszynowo strony paszportu również nazwiska rodowego, jako drugorzędno czynnika służącego identyfikacji?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lub na pytanie trzecie: Czy państwo członkowskie, którego prawo regulujące nazwiska stanowi, że nazwisko osoby składa się z jej imion i nazwiska, jest — na podstawie ochrony nazwiska osoby zgodnie z art. 7 Karty praw podstawowych ⁽³⁾ i art. 8 EKPC ⁽⁴⁾ — zobowiązane do wskazania w tytule zawierającego dane pola zawierającej dane osobowe i czytelnej maszynowo strony paszportu, w którym to polu jest wpisywane nazwisko rodowe, że w polu tym jest również wpisywane nazwisko rodowe?
- 5) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie czwarte: czy państwo członkowskie, którego prawo regulujące nazwiska stanowi, że nazwisko osoby składa się z jej imion i nazwiska, i którego krajowe prawo paszportowe stanowi, że tytuły zawierających dane pól zawierającej dane osobowe i czytelnej maszynowo strony paszportu są formułowane również w języku angielskim i francuskim oraz że w polu 6 zawierającej dane osobowe i czytelnej maszynowo strony paszportu w osobnej linii należy wpisać również nazwisko rodowe, a przed nim skrót „geb.”

oznaczający „geboren” [„z domu”] jest — w związku z ochroną nazwiska osoby na podstawie art. 7 Karty praw podstawowych i art. 8 EKPC — zobowiązane do podania tego skrótu również w języku angielskim i francuskim?

- 6) Jeżeli zgodnie z prawem państwa członkowskiego regulującym nazwiska nazwisko osoby składa się z jej imienia i nazwiska, to czy to państwo członkowskie jest — zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 w związku z uregulowaniami pkt 8.6 sekcji IV części 1 (czytelne maszynowo paszporty) dokumentu nr 9303 ICAO — uprawnione do wpisania nazwiska rodowego, jako opcjonalnej danej osobowej, w polu 13 zawierającej dane osobowe i czytelnej maszynowo strony paszportu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1)

⁽²⁾ Międzynarodowa Organizacja Lotnictwa Cywilnego (ang. International Civil Aviation Organisation)

⁽³⁾ Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej

⁽⁴⁾ Europejska konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 8 marca 2013 r. — ASL n. 5 „Spezzino” i in. przeciwko San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Sprawa C-113/13)

(2013/C 156/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: ASL n. 5 «Spezzino», A.N.P.A.S. Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Druga strona postępowania: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49, 56, 105-106 TFUE stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego przewidującemu udzielanie zamówień na transport medyczny w pierwszej kolejności stowarzyszeniom charytatywnym, Włoskiemu Czerwonemu Krzyżowi i innym uprawnionym instytucjom lub podmiotom publicznym, choć w oparciu o umowy zakładające wyłącznie zwrot kosztów rzeczywiście poniesionych?

2) Czy prawo Unii w dziedzinie zamówień publicznych — a mianowicie ogólne zasady wolnej konkurencji, niedyskryminacji, przejrzystości i proporcjonalności, jako że przedmiotem niniejszej sprawy są zamówienia objęte wyłączeniem — stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego pozwalającemu na bezpośrednie udzielanie zamówień na usługi transportu medycznego, jeżeli porozumienie ramowe, takie jak będące przedmiotem niniejszego sporu, które przewiduje również zwrot kosztów stałych i długotrwałych, należy uznać za odpłatne?

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2013 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-124/13)

(2013/C 156/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: L.G. Knudsen, I. Liukkonen i R. Kaškina, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1243/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1342/2008 ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów ⁽¹⁾; oraz

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski podnosi jeden zarzut zmierzający do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia, w ramach którego twierdzi, że art. 43 ust. 3 TFUE nie stanowi właściwej podstawy prawnej dla tego rozporządzenia i że akt ten należało wydać na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE, gdyż to drugie ze wskazanych postanowień przyznaje prawodawcy Unii Europejskiej niezbędne kompetencje do wydania aktu mającego cel i treść zaskarżonego rozporządzenia. Posłużenie się niewłaściwą podstawą prawną wykluczyło Parlament z uczestnictwa w przyjmowaniu aktu, podczas gdy art. 43 ust. 2 TFUE przewiduje zastosowanie zwykłej procedury prawodawczej. Wydanie zaskarżonego rozporządzenia na błędnej podstawie prawnej musi prowadzić do stwierdzenia jego nieważności.

W ramach pierwszej części zarzutu Parlament podnosi, że każdy plan wieloletni, taki jak ten, o którym mowa w niniejszej sprawie, jako instrument służący zachowaniu zasobów połowowych i umożliwiający zarządzanie nimi, stanowi całość, która zawiera jedynie uregulowania służące celom zrównoważenia i

zachowania zasobów w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa, wobec czego powinien on zostać przyjęty w całości na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE.

Druga część zarzutu podniesionego przez Parlament obejmuje twierdzenie, że przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia oddzielnie od pozostałej części propozycji Komisji stanowi w każdym razie nadużycie proceduralne i pozbawia znaczenia utrwalone orzecznictwo dotyczące wyboru podstawy prawnej właściwej z punktu widzenia istoty aktu. Podział propozycji umożliwił Radzie dokonanie w sposób sztuczny wyboru odrębnej podstawy prawnej dla określonych elementów proponowanego aktu, natomiast gdyby akt ten został przyjęty jako całość, w pierwotnie zaproponowanej formie, elementy te zostałyby uwzględnione w ramach jednolitej podstawy prawnej, jaką stanowi art. 43 ust. 2 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352, s. 10

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-125/13)

(2013/C 156/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks, A. Bouquet, A. Szymkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1243/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1342/2008 ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów ⁽¹⁾;

— utrzymanie w mocy skutków rozporządzenia Rady po stwierdzeniu jego nieważności przez rozsądny czas po wydaniu wyroku, tzn. przez maksymalnie jeden pełny rok kalendarzowy, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po wydaniu wyroku; oraz

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Komisja wnosi do Trybunału o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1243/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1342/2008 ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów przy utrzymaniu w mocy skutków prawnych tego rozporządzenia przez